

HAZUKA (29) *sb f*

hazuka (27), **hozuka** (1), **azuka** (1); hozuka *LibMal*; azuka *ZapMaz*.

Oba a jasne (w tym w pierwszym a 1 r. błędne znakowanie); o z tekstu nie oznaczającego ó.

sg N hazuka (23). ◊ G hazuki (1). ◊ A hozukę, azukę (2) [zapis: -ą (1), -e (1)]. ◊ L hazuce (2).

◊ pl L hazukach (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

*Długie okrycie wierzchnie zapinane na pętlice (z niem. Hasucke); mastruca Murm, Mymer¹, BartBydg (29) : Mastruca Eyn hafuck Háfuká. Murm 154; Mymer¹ [31²]; BartBydg 87b; Item vkradl hozuką czerwona kthora íchodzil y pothym ya wkrakowye na wendeczie przedal *LibMal* 1552/169; Perli na Hazucie Axamitnei nie podszitei czerwonei SAczowań na Talań 1130 *WyprKr* 30v; Hazuka z zlotogłowu. Altambafzu, szarnem Axamitem niefcziotkowata, íobolmy podszita *WyprKr* 76v, 31, 76, 77, 81v, 83v (22); azvke sarlathną czerwoną szatlassem i spethliczami zlothemí. *ZapMaz III G* 1/113v.*

a. *O todze u starożytnych Rzymian; praetexta (toga) Mącz (2) :*

*Wyrażenie: »hazuka rzymska« (2): Praetexta, [...] sive praetexta toga, Nieyáki xtałt długi ízáty/ aż do piąt, ízarłatem álbo purpurą obrámowáney, w których rádni pánowie w Rzimie też ich íynowie y dzieweczki [...] chodźili/ hazuká Rzimiska. *Mącz* 453d, 453d.*

Synonimy: czuha; a. toga.